૭૮૬

શ્રીમતી મંજરી થીએટ્રીકલ કંપની ઓફ બોમ્બે.

સરકારી જાસુસ.

નાટકનાં ગાયનો.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર

માલીક ગરીબહુસેન.

ઠે. હાલમાં આનંદ ભુવન થીએટર-અમદાવાદ.

આવૃતિ ૧ લી. પ્રત ૧૦૦૦

સને ૧૯૨૩ સંવત ૧૯૭૯

મુલ્ય ૪ આના.

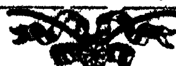
450

અમદાવાદ.

શ્રી ગણેશ પ્રી. પ્રેસમાં ત્રીવેદી ઇશ્વરલાલ માણેકલાલે છાપ્યાં.

ઠે. પાંચકુવા રોડ, ચાર રસ્તા.

શ્રી મંજરી થીએટ્રીકલ કંપની ઓફ બોમ્બેના

સરકારી જાસુસ.

ના ખેલમાં ગવાતાં ગાયનો.

અંક પહેલો.

ઓલીઆંચાની બંદગી ૧

પરવર દીગાર તું હય કારસાજ બે નયાજ તુ
દામનકો ભરદે અપની રહેમતસે મેરી શરમ રખલે
હજાર શુક્ર તેરા હમપે દાગને રહેમત
છુપા રખ્ખા હય ખુદાઈ જલાલકો તુને
તુતો બેનીયાજ હય જગકા કારસાજ હય
સનદ તેરી કરે ક્યા મહેશર અયે મેરે મદદગાર

નાહેલીચો— ૨

બાંન્ડા કુસુમ બાન મારે હો પ્યારે
હમારો પ્રાન લે ગયોરે
જરા દેખો મંચ હું રૂપકી નાર હાં રે
પ્રેમોમેં નીકલી હય જાન

હમારો માન લે ગયોરે
નહીં આવે નહીં સમજાવે મેરી નંયનોમેં તુંહી સમાય
હમારો માન લે ગયોરે

લાજવંતી— ૩

દેદે કોઇ મુજદા ગુલે આશીકતા દહનકો
આઇ હય બહાર આપકી ગુલઝસ્ત ચમનકો
સર ડાલે હુવે ડાલીથી જાન આગઇ કસમેં
જી ઉઠી હંય કલીયાં ભી કીયે ચાક કફનકો
અબ દેખીએગા ગુન્ચએ ઇમાનકી બહારેં
મુસ્લીમને કીયા યાદ મદીનેકે ચમનમેં
દુશ્મનકે જો હંસનેરો ઝડેહં ફૂલ દહનકે
વેહ સેહરા બીલા હીન્દકા મરહુમ દુલહનકો

બીહારી— ૪

નહીં ખુશબુ પીતાજી કુછભી ઇન કાગજકે ફૂલોમેં
પુરાની રેશમી રસ્સી હય ઇન સાવનકે ઝુલોમેં
મીલાતે આમકુંજે બાબરૂ વાલોંકી ધુલોમે
બીતાયે ગઇ કે કુછભી નહીં હય ઇન બગુલોમેં
પીતા ધીરે ધીરે પગ ધરના ઇન ફૂલોંકે કાટોસે ડરના
લાજ નહીં કરના સોચ કરના—પીતા ધીરે
ધીરે દેખો દર્પન હમ બેહમંન તો યેહ હય કંચન
રૂપ હય વે અપના મત ડરના—પીતા ધીરે ધીરે પગ ધરના

મંજરી— ૫

બડી મુદ્દતસે બઠે હુંય રહીમો રામ આંખોમેં
કરે બીશ્રામ અબ મનમેં નહીં આરામ આંખોમેં
ઇનહી દો ચાર પરદોમેં તુમારી લાજ રહેતી હય
યેહ પરદે ચાક કર ડાલો કરો કુછ નામ આંખોમેં
ય જો દો કોડીયે બાકી રહીથી જેબમેં સરકી
મીલા આંખે બદલનેકા તુમેહ ઇનામ આંખોમેં

ચંપા— ૬

મંયતો લંડનસે પાવડર મંગાઉંગી
ઉસસે જોબનકી બ્યુટી બનાઉંગી
કોસ મેટીકસે ખાસ મંય બનાઉંગી
(વેટ યુ સે)
રહે ન કોઇ સ્ટાઇલમેં કસર માય ડીયર
ફીરુંગી રોજ ઇધર ઓર ઉધર માય ડીયર
બોલો બોલો પ્યારે જીયા કયસી બની લેડી
લાઉં ગલેકી એક નેકલીસ અરે હાં હાં—મંય.

ચંપા— ૭

પીલી પડ ગઇ સખીયોંકે ગાલનકો
તુમી મંગાવ સખી ઇંગલીશ ગવનકો
ફેશન બહારદાર જાર સીટના

નજર અઠલ સફલ સખીયાં તાન દેકર
દેખાઈ અખીયાં ચતર સુઘડ નાર
પીલી પડ ગઈ

ચંપા-નેનાજી— ૮

જારે કાને લલા આંખ ન મારરે
હથીયારરે ગુરે એયારરે
માથેકી ખીડકી એક બંધ હુઈ હય ઉસકઃ
તુ ખોલ કીવાડરે
આંખ હય કાલી પંચી પ્રેમકી જખમી
પીજરેમેં પલકોંકે ડાલરે—જારે

ચંપા— ૯

મત બીરમા ચલ છલ બલીયાં
ના માર ચ્યનકમેં અખીયાંરે
મેંભી પઢી અંગ્રેજીકી પોથી
ખાઉં પકડકે અંગ્રેજ હલીયા

બીહારી— ૧૦

હો બનવારી કીશ્ન મુરારી ગેરસ પીને વાલે
કરે સહાય અબ ગે અનકી અબ મક્કે મદીને વાલે
ગાયકા પ્રેમ જો મુસલીમ સુના કરતાહું
દીનસેં સોબાર મુસલમાન બના કરતાહું
ગોમેં ભોટા હું પર યે ફર્જ અદા કરતાહું
કાએવહુંકા મંય કાશીસે દોઆ કરતાહું

ચંપા— ૧૧

મોતી ફુલી ફૂલી જવાનીકી બગીયાં
અબ આએ કોઈ માલી રંગ રસીયાં
કચ્ચી કચ્ચી ઉભરી અનારોંકી કલીયાં
જબસે મટકીપે ધરા હો ગગરા
એકલીને પુછા બલોંને નજરસે
કોન હમ દોનોંમેં તેજ હય બડકે
એક ગલા કાટે તો એક દીલ છેદે
કહા મેને દોનોં બહાએં લહુ નદીયાં

મંજરી— ૧૨

હમારા એહલે હરમકો સલામ કેહ દેના
હમેથી લેજદો જમ જમકા જામ કેહ દેના
ઉઠાકે જામએ કાબા રહીમકો પહેલે
ઇસે એક હીંદુકાભી રામ રામ કેહ દેના

મંજરી— ૧૩

કીસ તરાહ માધો હમ ઇસ મંઝીલસે હસતે જાઇંગે
દો મુસાફીર તેરે દર્શનકો તરસતે જાઇંગે
શામ આવો ધુપ નીકલે આસુંકી બરખા થમે
સ્વર્ગ તક નયનોંકે યેહ બાદલ બરસતે જાઇંગે
બસ ચુકે માટીકે ઘરમેં કૃષ્ણજી અબ આપતક

આંખકે બડમેં તેરે દો ભક્ત બસતે જાઇંગે
કાશકે બાજારમેં બીકનેકો બેઠી શ્વાસ મેંય
જલદ લેકો મોલ મુજસે રત્ન સસ્તે જાઇંગે

કૃષ્ણ— ૧૪

તુજસે રત્નો કેહી કેવલમંય ખરીદારો મેં હું
તુ જહાં એકદ હય મંય ઉન્હી બાજારોંમેં હું
સંજરી જલતી હય કયું અમૃત સરોવર મંય લેસ
એવફા ભારત હય ગર મંયતો વફાદારોમેં હું
નહિં હે સંસાર ચલ ચલ ગુલજારમેં બૈકુંઠકે
ફૂલે એક પેશીદા અય ભુલ ભુલ તેરે ખારોમેં હું

શ્રી કૃષ્ણ— ૧૫

કરમ ગતી ટારે નાહીં ટરી
લંકામેં ભયે રાવણ રાજા
સોનેકી લંક જલી—કરમ ગતી.
સીતા હરણ મરણ દશરથકો
બનમેં બીપત પડી—કરમ ગતી.
આંખનકો ગયે આપહી બંધ ગયે
બલીકે દ્વારે હરી—કરમ ગતી.
સાધુ સુદામા અતી સંતોષી
ભુખને ભુખ્ખી હરી—કરમ ગતી

શૂર શ્યામ કરણ્ સો ભરણી
ખોટી હો યા ખરી—કરમ ગતી.

સહેલીયો— ૧૬

ઉજલા ઉજલા ચહેરા જણ શીગારકે
જીથા ગલકા છલકાતુ પ્યારે—ઉજલા
મુંકો છુપાએ જાતે મોસે રસીયા
કોઇ આજતો મનાલે પલ ભરતો બીઠાલે
છુટે હેં હમી જાનકે—ઉજલા

અંક બીજો.

અંજકી— ૧૭

સાખી.

ઉચે મહેલ અટારી બાંધે તું જાને નહી મરના
શ્વાસાકા તો વીશ્વાસ નહીં ઓર અમર ભરોસા કરના
તું જાને સબ મરતી મેરી ઓર ધરતી કહે તુમેરા
નજની પૃથ્વી મેરી કહાં તક અંત હુવા હે સવેરા
કોઇ કંચનકી લંકા લુટાએ ગએ કોઇ કારૂનકા
ગવરવ મીટાએ ગએ
કોઇ લાખોં સીકંદર બનાએ ગયે
જીનકે બડે વીજેકે ઝુકાએ ગએ. બડે છત્રપતી
જો કહાએ ગએ ખાલી હાથ જગતમેં સબ ચારો ગયે

મંજરી— ૧૮

મનકી ચુંદરીયા મેલો ભઈ હઠ યમુના ઘોને જાતી
રંગ ઉતર ગયા ચીર ચોલીકા અંજમેં જાય રંગાતી
વસ્ત્ર પરાયે પહેન કે આઈ
ભર સભામેં લજાતી લુંગી ચુંદરીયાકા બેસ
કાશીકે ચોલી મંગાતી.

સહેલીયાં— ૧૯

મારા મોહનજીરે થારે બેગને આજો
કોઈ લાજોરે ગુજરાતી ચુડો તે હાથ
સોહે રૂડો કોઈ ચુડો લાવજો ઝીપ
ઘડાયજો ઝાંઝરીયા ઘડકાય જો
મુજ મૃગ નયનીની ગરજ પડે તો મોંઘા
મોતી લાવજો—મારા

સહેલીઓ— ૨૦

મીઠી લહેરે મીઠી લહેરે જોબન સરોવર છલકાય
મારૂં મનડું ગાઉ હરખાય
અમરત રસ છલકાય અધરથી અમરત રસ છલકાય
મારૂં જોબન ઝોલા ખાય—મીઠી.
પરી રમણી થાય કે તનમાં તાલાવેલી થાય
લુટો લુટો જોબન જાય—મીઠી.

ડ્રોપ.

અંક ત્રીજો.

નેનાજી— ૨૧

નીકલ આવો મેરી પ્યારી જરા આહીસ્તા
આહીસ્તા.
હો નહીયાં પ્રેમકી બારી જરા આહીસ્તા
આહીસ્તા.
મંય આંખે ફાડ બયઠા હું તુમારે સુન તજીર બનાં
નજર લગ જાયેગી કારી જરા આહીસ્તા
આહીસ્તા.

નેનાજી— ૨૨

દડબા ખાલીરે બાપુ મુરગી નીકલ ગઇ મુરગા છોડકે
આતુરીયા
મંયને લી લીલામમેં મુરગી એ નીકલા હે મુરગા
પ્રીતમ પ્રેમકી ખતમ ભઇ
બે પાયેકા હય મુરગા—દડબા ખાલીરે
રેસમેં આડી પાનસો હારા રોતા માથા ટેક
ઘોડીનો વીયર બીન આયા મુરગા નંબર એક—દડબા

મંજરી— ૨૩

માત ભારત ભૂમીનો ભીડભંજન સનાતન રેંટીયો
તાત ગાંડીવ ગુમાન ગર્વ ગાંજન સુદર્શન રેંટીયો
આ મુરારી રેંટીયો
રામ રાયે રેંટીઓ— માત૦

મેંન મળ મટાડીને અંતર અજવાળશે
સો સુર સુણાવી જીવન જ્યોતી ઝળકાવશે
વાહ રેંટીઓ રે વાહ રેંટીઓ રે વાહ રેંટીઓ
બ્રહ્માંડ ગાજીયો— માત.
દીન દુખ કાપીને લોક લાજ રાખશે
બરબાદી ટાળીને આબાદી આપશે
વાહ રેંટીઓ રે વાહ રેંટીઓ રે વાહ રેંટીઓ
બ્રહ્માંડ ગાજીયો— માત.

મંજરી— ૨૪

જબ કાયાને જનમ લીયો જગ હંસાય કાયા હોઈ
ફીર જગને છલ કપટ સીખાયા કાયા ચંચલ હોઈ
ચોદ બરસકી ભઈ અવસ્થા
કાયા મલમલ ધોઇ મદન બરન જસું
દરપન ચમકે દર્શન લે હરદોઇ— જબ.
માત પીતાને બરસે નીકાલી કંથ સેજ પર સોઇ
જન્મ ભયો સંતાનકા ફીર રૂપકી રંગત ખોઇ— જબ.
નેન બદલ ગયે કંથકે
જગ ચર્ચાનેકી અબમોઈ
પ્રથમ રોઇ કાયા મુરખ અંત સમે ભી રોઈ— જગ.

નેનાજી-ચંપા— ૨૫

ચંપા-જરા દેખે તો ચલ કર
નેનાજી-હાં-હાં-હાં સાથ લે લીજે હંટર
ચંપા-હાં-હાં-હાં ગયા રંડી કે ઘર પર
નેનાજી-હાં-હાં-હાં તુમ મરતી હો ઉસપર
ચંપા-ઓહાકે ઘરમેં મારૂંગી ઠોંસે
નેનાજી-જુઠ. પીયાર કીયા રામ ભરોસે
ચંપા-જરા મંગવા દો મોટર
નેનાજી-હાં-હાં-હાં ટાયર હો ગયા પંકચર
ચંપા-હાં-હાં-હાં.

સહેલીઓ-ગંગારામ- ૨૬

સ—દો ફૂલ લે લો જાની
ગં—લો બોલી મેરી નાની
સ—લો સોનેકાયે છલ્લા
ગં—કહીં રામ કહીં અલ્લા
યેહ ભૂતનીયોં કા હય મોહલ્લા
સ—લો સીગરેટ કેસ તો આજ
ગં—અચ્છા સત્ય બચન મહારાજ

સહેલી— ૨૭

પ્રી આના આજી તો સલામજી
ઘર અપના હૈ ગંગારામજી

ગં—હવાલાતમે ભેજ દેના આપજી— પ્રીર.
મ—ઓલી કોટરીમેં જાવ દીન ઘોલે
ગં—જુતે "પીટવાના હવલે હવલે
મેરી ચલીયા કે બાલ હય કબલે
મુસલમાનો સલામ હીંદુ ભાઈ રામ રામજી પ્રીર.

મંજરી-લાજવંતી— ૨૮
કભી તો જાગો વોહ સોને વાલો વોહ કીસ અદાસે
જગા રહા હય
કહીં સદા શામ મંચ દેતા કહીં અજાં મંચ ખુલા
રહા હય
લહુકે એક દુસરે કે પ્યાસે
રહો ન અગ મોમીનો બીરેમન
કહીં વોહ જમ જમ જુદા રહા હય કહી વોહ ગંગા
બહા રહા હય

લાજવંતી—
બહોત દીનાં આબરૂ ગવાંઈ
બહોત દીનોકી હય જગ હસાઈ
બીગડ બેઠો ન અબ તુમારી. વોહ આપ ઈજ્જત મ..ા રહા હય
મં-ગલે મીલો વકત જારહા હય
રહો ન આપસમેં ભાઈ ભાઈ
કહે ન અગ લાજવંતી આંખે
કુસંપ તુમકો જલા રહા હય

મંજરી— ૨૯

જાગો શૂરાઓ જાગો આમર સમરમાં લાગો
તનના મોહ તમે ત્યાગો— જાગો
તલવારને તીરોથી શત્રુ તણાં શીરોથી
રમજો ભારત કુમારો માતા તમારી તારો
તનના વીરાગી થાઓ આત્મા સમીપ જાઓ
લાંછન તમારા ત્યાગો ભીક્ષા હવે ન માગો

ગંગારામ-સહેલીઓ- ૩૦

જરા ધીરે ધીરે પગ ધરના
ઈસ કુંકે વાલીસે ડરના— જરા
રેશમી જાલી ઝુકે મેં ડાલી
સ-મૂછેં છુપાલે ગંગારામ મવાલી
ગં-સત્ય વચન માહરાજ દેવી કાલી

મંજરી— ૩૧

ડુબો કર નાવ અપની ઈસ ઘડી બગવાન બેઠી હું
કીનારે અબ સરોવરકે નીરાશી આન બેઠી હું
રતન [illegible] મેરે મનકા [illegible] મેરા [illegible]
[illegible] અપનાં યહાં બીરાન બેઠી હું
[illegible] કરકે આલી [illegible]
મન [illegible] આઈનેકે આગે અંજબ હેરાન બેઠી હું

૩૨

નેનાજી-ચંપા-રોડચંદ-મરોડચંદ—

ને—દેખી જુલે મારો યાર ઘર મેરા હુવ દેશતદાર

મરો—ફેશનકી હુવ યે પ્રીટકાર

ચંપા—નેના કાની આંખ ન માર

મરો—કાની આંખકો ફોડો યારો

ને—મરે હુવે કો ઓર ન મારો

ચંપા—ધક્કે દો જુતે ફટકારો

ને—ટ્વીનકલ ટ્વીનકલ નેકલીસ સ્ટાર

હાઉ આઈ વોન્ડર વોટ યુ આર

